

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	VII K 131/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1	J. K.	Pkt 1 sentencji wyroku.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1. Oskarżony J. K. wystawił na portalu (...) karty podarunkowe do	1) Zeznania M. S. (1) 2) Korespondencja	1) 4, 177v.-178 2) 11-30	

perfumerii D. wygrane w loterii (...). Były one zasilone kwotą 300 złotych. Oskarżony oferował je do sprzedaży po 200 złotych. W dniu 29 października 2020 roku zainteresowanie tymi kartami wykazał pokrzywdzony M. S. (1), który skontaktował się telefonicznie z oskarżonym. M. S. (1) kupił najpierw jedną kartę i przelał pieniądze na wskazane przez oskarżonego konto w kwocie 200 złotych. Po dokonaniu przelewu J. K. odesłał M. S. (1) wiadomość z załącznikiem, w którym był numer karty i kod. Pokrzywdzony upewnił się czy są środki finansowe na tej karcie i wszystko się zgadzało. Dlatego M. S. (1) postanowił zakupić kolejną kartę. W porozumieniu z oskarżonym przelał mu kolejne 200 złotych. Po przelaniu pieniędzy oczekiwał na wiadomość zwrotną z załącznikiem w którym miał być podany numer karty oraz pin. M. S. (1) oczekiwał dwa dni i próbował się kontaktować telefonicznie z J. K.. Numer telefonu pod który wcześniej dzwonił pokrzywdzony był wyłączny. M. S. (1) próbował się też skontaktować z oskarżonym przez platformę (...) ale nie otrzymał żadnej odpowiedzi. Jednocześnie

- 3) Ogłoszenie na portalu (...)
- 4) Raporty z systemu retencji danych (...) wraz z płytą CD
- 5) Wyjaśnienia oskarżonego
- 6) Informacja I.

- 3) 31-32
- 4) 39-41
- 5) 56, 177-177v., 178v., 212v.
- 6) 59

zniknęły pieniądze z pierwszej karty podarunkowej. M. S. (1) dokonywał przelewów korzystając z konta kuzynki M. S. (2).			
2. J. K. był już karany.	Dane o karalności	122-155	
3. W trakcie trwania postępowania przed Sądem oskarżony naprawił szkodę pokrzywdzonemu poprzez zapłatę na jego rzecz kwoty 400 złotych.	Dowód wpłaty	197	
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1	Zeznania M. S. (1) Korespondencja Ogłoszenie na portalu (...)	Wskazany osobowy i nieosobowy materiał dowodowy wzajemnie się uzupełnia i koresponduje	

	<p>Raporty z systemu retencji danych (...) wraz z płytą CD</p> <p>Wyjaśnienia oskarżonego</p> <p>Informacja I.</p>	ze sobą dlatego też zasługuje na wiarę.	
2	Dane o karalności	Wskazany nieosobowy materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie był podczas postępowania kwestionowany. Sąd nie znalazł podstaw, aby podważyć jego wiarygodność, dlatego też był podstawą poczynionych przez Sąd ustaleń faktycznych.	
3	Dowód wpłaty	Wskazany nieosobowy materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie był podczas postępowania kwestionowany. Sąd nie znalazł podstaw, aby podważyć jego wiarygodność, dlatego też był podstawą poczynionych przez Sąd ustaleń faktycznych.	
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	

<p>3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>	
<p>#</p>	<p>3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>	<p>1</p>	<p>J. K.</p>
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>Oskarżony stanął pod zarzutem popełnienia czynu z art. 286 § 1 kk.</p> <p>Popelnienie występku z art. 286 § 1 kk przypisać można sprawcy, który będąc motywowany celem osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem poprzez wprowadzenie jej w błąd albo wyzyskanie błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego czynu. Przez wprowadzenie w błąd należy rozumieć wywołanie mylnego wyobrażenia o rzeczywistości.</p> <p>Podmiotem, który wprowadzony zostaje w błąd może być zarówno osoba fizyczna, osoba prawna, jak i jednostka organizacyjna nieposiadająca</p>			

osobowości prawnej, a w przypadku podmiotów niebędących osobami fizycznymi pokrzywdzonymi mogą być zarówno podmioty publiczne, jak i prywatne. Doprowadzenie stanowiące znamię skutku przestępstwa oszustwa z art. 286 § 1 kk polega na wywołaniu u pokrzywdzonego niekorzystnej decyzji co do rozporządzenia jej mieniem. Przy czym pomiędzy wprowadzeniem w błąd lub innymi opisanymi sposobami działania sprawcy a skutkiem w postaci doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem istnieje musi związek tego rodzaju, że gdyby u pokrzywdzonego błąd nie został wywołany, to działając świadomie nie podjął by on czynności, których skutkiem było uszczuplenie jego majątku. Stroną podmiotową występku z art. 286 § 1 kk jest umyślność w zamiarze bezpośrednim kierunkowym (ukierunkowanym na cel w postaci osiągnięcia korzyści majątkowej).

Zdaniem Sądu zebrany materiał dowodowy pozwala na przyjęcie, iż J. K. działał z góry powziętym zamiarem osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w

błąd pokrzywdzonego co do zamiaru wywiązania się ze swoich zobowiązań.

Przede wszystkim wskazuje na to sposób działania sprawcy. Najpierw faktycznie przekazał pokrzywdzonemu kartę podarunkową ze środkami finansowymi. Zrobił to tylko w celu wzbudzenia zaufania u pokrzywdzonego, co w konsekwencji doprowadziło do zakupu drugiej karty podarunkowej. Kiedy pokrzywdzony przelał środki finansowe za drugą kartę, oskarżony już mu jej nie przesłał. Jakby tego było mało dodatkowo jeszcze wycofał środki płatnicze z pierwszej karty podarunkowej.

Na brak zamiaru oskarżonego co do wywiązywania się ze zobowiązań wobec pokrzywdzonego wskazuje ponadto postawa oskarżonego, który zerwał kontakt z pokrzywdzonym po wpłacie środków za drugą kartę podarunkową. Jednocześnie zatem dał wyraz temu, że od początku nie był zainteresowany aby faktycznie przedmiotowe karty przekazać M. S. (1).

Nie może też zejść z pola uwagi Sądu fakt, że w okresie kiedy oskarżony dokonywał tej transakcji dopuścił

się wielu podobnych czynów na rzecz innych pokrzywdzonych.

Ponadto oskarżony do czasu postępowania przed Sądem nie oddał zaciągniętego długu, nawet w najmniejszym zakresie, tym samym osiągając korzyść majątkową po wykorzystaniu błędu pokrzywdzonego co do zamiaru wywiązania się z tego zobowiązania. Oskarżony naprawił szkodę w trakcie trwania postępowania przed Sądem w obliczu grożącej mu kary.

Sąd uzupełnił kwalifikację prawną pominiętą przez oskarżyciela publicznego oraz dokonał uzupełnienia opisu czynu. Zebrany materiał dowodowy pozwolił bowiem na ustalenie, że oskarżony działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.

Sąd uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzuczonego mu czynu, ponieważ w niniejszej sprawie nie zachodzą żadne okoliczności wyłączające winę w rozumieniu ustawy - Kodeks karny. W chwili popełnienia czynu oskarżony miał zachowaną zdolność do rozpoznania przedsiębranego czynu, a także pokierowania swoim postępowaniem. Oskarżony jest osobą dorosłą oraz dojrzałą,

<p>a w chwili popełnienia czynu nie znajdował się w anormalnej sytuacji motywacyjnej. Oskarżony nie dał posłuchu normie prawnej, pomimo iż miał taką możliwość.</p>			
#	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
#	<p>3.3. Warunkowe umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.4. Umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.5. Uniewinnienie</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia</p>			

<p>4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
J. K.	1	1	<p>Mając na uwadze poczynione ustalenia faktyczne, analizując i oceniając w powyższy sposób zebrany w sprawie materiał dowodowy, nie budzi wątpliwości, iż zachowanie oskarżonego stanowi czyn zabroniony o dość znacznym stopniu społecznej szkodliwości.</p> <p>Przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości Sąd kierował się w szczególności:</p> <ul style="list-style-type: none"> - rodzajem dobra naruszonego przez zachowanie oskarżonego jakim jest mienie; - rozmiarami wyrządzonej szkody – niewielka kwota wyrządzonej szkody; - popełnieniem przestępstwa z zamiarem bezpośrednim; - motywacją sprawcy, który działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. <p>Jako okoliczności łagodzące Sąd wziął</p>

pod uwagę fakt, że oskarżony przyznał się do zarzucanego mu czynu. Wyraził skruchę i przeprosił pokrzywdzonego. Ponadto co najważniejsze naprawił w całości szkodę.

Wymierzając karę jako okoliczności obciążające Sąd uwzględnił wielokrotną uprzednią karalność oskarżonego, w tym za przestępstwa przeciwko mieniu. Sąd miał również na uwadze nagminność tego typu przestępstw na terenie całego kraju. Oskarżony działał z niskich pobudek tj. chęci osiągnięcia korzyści majątkowej.

Mając na uwadze powyższe kwestie, a także zważając, aby kara była współmierna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu, a także, aby zrealizowała cele zapobiegawcze i poprawcze w stosunku do oskarżonego oraz wytyczne w zakresie prewencji ogólnej, Sąd wymierzył J. K. karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Zdaniem Sądu kara, zważywszy przede wszystkim na uprzednią wielokrotną karalność oskarżonego co do zasady powinna być surowsza. Sąd wymierzając ją jednak w najniższym wymiarze przewidzianym przez ustawodawcę miał

na uwadze postawę oskarżonego przed Sądem. Jeszcze raz należy przypomnieć, że przyznał się on popełniania zarzucanego mu czynu, przeprosił za swoje zachowanie, wyraził skruchę i naprawił w całości szkodę.

W stosunku do oskarżonego nie można było zastosować instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. Zgodnie bowiem z art. 69 § 1 kk Sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności i jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa.

J. K. w czasie popełnienia tego przestępstwa był już skazany na karę pozbawienia wolności.

Niezależnie jednak od tego, mając na względzie cele postępowania w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa oraz cele wychowawcze wobec oskarżonego, w ocenie Sądu oskarżony nie zasługuje także na inną karę o charakterze

wolnościowym,
wymierzoną w trybie art.
37a § 1 kk.

Orzeczeniu wobec
oskarżonego łagodniejszej
kary sprzeciwia się szereg
okoliczności
obciążających. Ponadto
oskarżony nie po raz
pierwszy wszedł w konflikt
z prawem. Nie pozwala
to zdaniem Sądu na
postawienie wobec niego
pozytywnej prognozy
kryminologicznej. Na tle
dotychczasowej drogi
życiowej oskarżonego
widoczny jest trwały
ślad nieposzanowania
porządku prawnego,
przejawiający się w
podejmowaniu
przestępczych działań.
Swoim zachowaniem
dał jednoznacznie wyraz
temu, że zasługuje tylko
i wyłącznie na karę
pozbawienia wolności.

Okoliczności sprawy
omówione szczegółowo
powyżej nie pozwoliły
również na przyjęcie, że w
niniejszej sprawie mamy
do czynienia ze znikomą
społeczną szkodliwością
czynu ewentualnie z
wypadkiem mniejszej
wagi. Tak jak to już
zostało podniesione fakt
naprawienia szkody został
natomiast uwzględniony
przy wymiarze kary.

5. *1Inne*
ROZSTRZYGNIECIA
ZAwarte w WYROKU

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
7.6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7. KOszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
2	W niniejszej sprawie oskarżyciel posiłkowy był reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie adwokata. Tym samym poniósł koszty należące do kosztów procesu (art. 616 § 1 pkt 2 kpk). W oparciu o treść art. 627 kpk od skazanego w sprawach z oskarżenia publicznego Sąd zasądza wydatki na rzecz oskarżyciela posiłkowego. Sąd na podstawie art. 627 kpk zasądził od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego kwotę 1500		

	<p>złotych tytułem zwrotu uzasadnionych wydatków związanych z ustanowieniem w sprawie jednego pełnomocnika. Ponieważ zgodnie z art. 616 § 1 pkt 2 kpk wydatki strony obejmują koszt ustanowienia w sprawie jednego pełnomocnika, oskarżycielowi posiłkowemu przysługuje zwrot kosztów zastępstwa adwokackiego od oskarżonego, co do którego wydany został wyrok skazujący. Sąd zasądzając kwotę 1500 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego miał na uwadze treść § 11 ust. 2 pkt 3 i ust. 7, § 17 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. 2015r, poz. 1800 ze zm.).</p>	
3	<p>W przedmiocie kosztów zastępstwa procesowego udzielonego oskarżonemu z urzędu Sąd orzekł w oparciu o treść § 2, § 4, § 17 ust. 2 pkt 3 oraz § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03.10.2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. 2019r., poz. 18 ze zm),z uwzględnieniem liczby terminów rozpraw oraz stawki podatku VAT. Dlatego też Sąd zasądził</p>	

	<p>od Skarbu Państwa na rzecz adwokata E. M. kwotę 619,92 złotych tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej oskarżonemu przez obrońcę wyznaczonego z urzędu.</p>	
4	<p>Na podstawie art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa w całości koszty sądowe, na które składają się wydatki w kwocie 699,92 zł oraz opłata w kwocie 120 zł.</p> <p>Na wydatki w sprawie złożyły się:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ryczałt za doręczenie wezwań i innych pism w postępowaniu przygotowawczym w kwocie 20 zł oraz w postępowaniu sądowym w kwocie 20 zł - na podstawie art. 618 § 1 pkt 1 kpk i § 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (Dz. U. z 2003 r. Nr 108, poz. 1026 z późn. zm.); - 619,92 złotych – koszt nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej oskarżonemu przez obrońcę wyznaczonego z urzędu – na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 kpk w zw. z § 2, § 4, § 17 ust. 2 pkt 3 oraz § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości 	

z dnia 03.10.2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. 2019r., poz. 18 ze zm;

- 40 złotych – łączne koszty konwojowania oskarżonego – na podstawie art. 618 § 1 pkt 3 kpk w zw. z § 2 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 roku w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (Dz. U. z 2013r., poz. 663 z późn. zm.).

Natomiast opłata od skazania została wymierzona oskarżonemu na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. nr 49, poz. 223 z 1983 roku z późn. zm.).

Oskarżony jest młody, zdrowy i zdolny do pracy. Tym samym ma on możliwość podjęcia pracy zarobkowej celem uiszczenia zasądzonych kosztów sądowych. Orzeczone koszty sądowe nie przekraczają zatem jego możliwości zarobkowych i finansowych.

6. **1Podpis**